



Voorzitter,

Wanneer wij vandaag spreken over de kadernota, spreken wij niet alleen over bedragen, reserves en taakstellingen.

Wij spreken over inwoners.

Over ouderen die zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven wonen.

Over vrijwilligers die onze dorpen leefbaar houden.

Over gezinnen die iedere maand moeten rekenen of alles nog betaald kan worden.

En over kinderen, die afhankelijk zijn van de keuzes die wij hier maken.

Dat brengt mij meteen bij het uitgangspunt van de ChristenUnie.

Een begroting laat niet alleen zien wat een gemeente uitgeeft.

Een begroting laat vooral zien wat een gemeente belangrijk vindt.

Voorzitter,

Als raadslid probeer ik regelmatig in gesprek te gaan met inwoners.

Wat mij daarbij steeds opvalt, is dat inwoners niet beginnen over begrotingstekorten, percentages of financiële scenario's.

Zij beginnen over het dagelijks leven.

Kunnen onze kinderen meedoen?

Is er hulp als het thuis moeilijk wordt?

Kunnen ouderen in hun eigen dorp blijven wonen?

Blijven er plekken waar mensen elkaar ontmoeten?

Dat zijn terecht de vragen die inwoners aan ons stellen.

En dat zijn ook de vragen die wij als ChristenUnie centraal willen stellen bij deze kadernota.

Voorzitter,

Soms lijkt een bezuiniging op papier een eenvoudige maatregel.

Maar achter zo'n maatregel zit vaak een gezicht.

Misschien dat van een alleenstaande oudere die dankzij huishoudelijke ondersteuning nog zelfstandig thuis woont.

Misschien dat van een gezin dat gebruikmaakt van het kindpakket zodat een kind gewoon mee kan op schoolreisje of kan sporten met vriendjes en vriendinnetjes.

Misschien dat van iemand die wekelijks een inloopvoorziening bezoekt en daar de contacten vindt die eenzaamheid doorbreken.

Voor deze inwoners zijn onze keuzes geen administratieve exercitie.

Voor hen maken deze keuzes daadwerkelijk verschil.

Juist daarom moeten wij voorzichtig zijn met bezuinigingen die misschien financieel aantrekkelijk lijken, maar sociaal veel schade kunnen veroorzaken.

Voorzitter,

De ChristenUnie begrijpt dat de gemeente voor een stevige financiële opgave staat.

Wij ontkennen die werkelijkheid niet.

Daarom zijn er ook voorstellen waarmee wij kunnen instemmen.

Wij vinden het redelijk om te kijken naar marktconforme huren voor commerciële gebruikers van gemeentelijke gebouwen.

Wij kunnen spreken over een beperkte verhoging van de toeristenbelasting.

En wij vinden het logisch dat kritisch wordt gekeken naar vastgoed en naar de efficiëntie van de gemeentelijke organisatie.

Maar er zijn voor ons ook duidelijke grenzen.

Wij hebben grote zorgen over bezuinigingen die terechtkomen bij inwoners die afhankelijk zijn van ondersteuning.

Met name bij de Wmo zullen wij zeer kritisch zijn.

Mensen die ondersteuning nodig hebben, mogen niet de rekening betalen voor financiële problemen die zij niet hebben veroorzaakt.

Ook kijken wij kritisch naar voorstellen die gevolgen kunnen hebben voor ontmoetingsplekken en welzijnsvoorzieningen.

Want een gemeenschap bouw je niet alleen met gebouwen.

Een gemeenschap bouw je met verbinding.

Wanneer voorzieningen verdwijnen, moeten wij zeker weten dat de maatschappelijke functie behouden blijft.

Daarom vraag ik het college:

- Hoeveel inwoners verwacht het college dat met deze herindicaties te maken krijgen?
- Kan de wethouder aangeven welke gevolgen deze maatregelen volgens het college zullen hebben voor de ondersteuning die inwoners nu ontvangen?
- Hoe voorkomt het college dat de druk verschuift naar mantelzorgers en familieleden?
- En is het college bereid de raad actief te informeren over de maatschappelijke gevolgen van deze maatregelen voordat verdere vervolgstappen worden gezet?

Voorzitter,

Als er één investering is die zichzelf terugverdient, dan is het preventie.

Voorkomen dat problemen ontstaan, is beter voor inwoners én uiteindelijk goedkoper voor de gemeente.

Daarom vinden wij dat voorzieningen voor kinderen, gezinnen en kwetsbare inwoners zoveel mogelijk overeind moeten blijven.

Wij willen niet bezuinigen op armoedebestrijding.

Wij willen niet bezuinigen op ondersteuning van gezinnen die het moeilijk hebben.

Wij willen niet bezuinigen op voorzieningen die kinderen een eerlijke kans geven.

Juist kinderen hebben geen invloed op de financiële situatie waarin zij opgroeien.

Maar zij ondervinden wel de gevolgen van onze keuzes.

En daarom hebben wij als overheid een bijzondere verantwoordelijkheid.

Kan het college aangeven hoe bij toekomstige keuzes rondom preventie en ondersteuning van gezinnen expliciet wordt meegewogen wat de gevolgen zijn voor kinderen en jongeren?

Want voordat wij spreken over euro's, willen wij weten wat deze keuzes betekenen voor de mensen van Midden-Drenthe.

Voorzitter,

Er ligt een ingewikkelde opgave voor ons.

Maar moeilijke tijden vragen niet alleen om financieel verstandige keuzes.

Zij vragen ook om moreel leiderschap.

Wij weten dat veel van de financiële druk waarmee gemeenten vandaag worstelen niet in Midden-Drenthe is ontstaan. Door heel Nederland staan gemeenten voor dezelfde uitdaging: steeds meer taken, steeds grotere verwachtingen en tegelijkertijd beperkte financiële ruimte. Maar hoe terecht onze kritiek richting Den Haag ook is, uiteindelijk kijken inwoners niet naar Den Haag.

Zij kijken naar ons.

Zij kijken naar deze raad.

En zij mogen verwachten dat wij keuzes maken die recht doen aan hun dagelijks leven.

Daarom kiest de ChristenUnie voor een begroting die niet alleen sluitend is, maar ook rechtvaardig.

Wij kunnen bezuinigen op processen.

Wij kunnen kritisch kijken naar organisatie en vastgoed.

Maar laten we zeer terughoudend zijn met bezuinigingen die terechtkomen bij kinderen, ouderen, mantelzorgers en inwoners die al kwetsbaar zijn.

Uiteindelijk wordt de kracht van Midden-Drenthe niet zichtbaar in de hoogte van onze reserves, maar in de manier waarop wij omgaan met mensen die onze steun het hardst nodig hebben.

"De vraag die vandaag voorligt is niet alleen of de begroting sluitend is. De vraag is ook: worden de kinderen, ouderen en kwetsbare inwoners van Midden-Drenthe gezien in de keuzes die wij maken? Voor de ChristenUnie is dat uiteindelijk de maatstaf."

Dank u wel.

Motie:

"Voorzitter, deze motie vraagt niet om weg te kijken voor de financiële realiteit. Zij vraagt om een andere volgorde. Eerst kijken naar systemen, processen, vastgoed en organisatie. Pas als laatste kijken naar inwoners die afhankelijk zijn van ondersteuning. Wat de ChristenUnie betreft lossen we een begrotingsprobleem niet op bij de inwoner die al kwetsbaar is."

kwetsbare inwoners zijn het sluitstuk van een bezuinigingsopgave is en niet het startpunt."

